

Izabela Jarosińska

"literackie zainteresowania
konspiratorów polskich z lat
trzydziestych i czterdziestych XIX
wieku", Władimir A. Dżakow,
"Pamiętnik Literacki" z.4 (1974) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/2 (56), 171

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) DJAKOW Władimir A.: Literackie zainteresowania konspiratorów polskich z lat trzydziestych i czterdziestych XIX wieku. "Pamiętnik Literacki" 1974 z. 4 s. 209-215.

W artykule przedstawiono materiały dotyczące polakich organizacji spiskowych z lat 1836-1844: 1) warszawskiego odłamu Stowarzyszenia Ludu Polskiego, tzw. "Świątokrzyżców" (1836-1838); 2) warszawsko-lubelskiej grupy konspiracyjnej (1839-1843), często określanej mianem Towarzystwa Demokratycznego; 3) organizacji ks. Piotra Ściegiennego (1840-1844). Autor - na podstawie nie znanych dotąd dokumentów archiwalnych - cytuje wypowiedzi świadczące o żywych zainteresowaniach literackich członków tych organizacji i o wpływie literatury pięknej (polskiej, francuskiej, rosyjskiej) na kształtowanie się ich przekonań rewolucyjnych.

BP/56/19

I.J.

(II) FILEK Małgorzata: Teoria podboju w "Lilli Wenedzie". "Rocznik Komisji Historycznoliterackiej" 1974 t. XII s. 23-34.

Autorka, wychodząc od tezy, że Słowacki usankcjonował "Lillą Wenedą" teorię podboju, polemizuje z dotychczasowymi badaczami, dostrzegającymi sprzeczność między tą teorią zakładającą dwuplemienność narodu polskiego, a pokazaniem przez Słowackiego całkowitego wyniszczenia Wenedów. Imputowanie utworowi tej sprzeczności wywodzi się, jej zdaniem, z mylnej interpretacji prorocstwa Rozy Wenedy o zapłodnieniu popiołami rycerzy. Wystarczy nie odnosić tego określenia do Wenedów, lecz do Lechitów - do czego tekst uprawnia - by w owej wypowiedzi dostrzec symbol połączenia się obydwu plemion.

BP/56/20

Z.Z.